

שיחת השבוע

יש חדש

בתי הכנסת הפתוחים

בתי חב"ד ברחבי הארץ מקימים מאות אתרי תפילה מיוחדים לראש השנה וליום הכיפורים, בעבור ציבור שאינו רגיל ללכת לבית הכנסת כל ימות השנה. התפילות נערכות במאהלים גדולים וממוזגים, באולמות ציבוריים ובבתי חב"ד, והבאים גם נהנים מהדרכה מסודרת במשך התפילה. רשימת אתרי התפילה הקרובים לביתכם באתר chabadisrael.co.il (חגים/חגי תשרי/ראש השנה/בית הכנסת הפתוח).

הזמנת ארבעת המינים

באתר חב"ד-ישראל תוכלו להזמין מראש את ארבעת המינים לחג הסוכות, ולקבלם בנקודת האיסוף הקרובה אליכם. תוכלו לבחור בין ארבע רמות: כשר לברכה / כשר ברמה גבוהה / מהודר / מהודר יוקרתי. הלולב, ההדסים והערכות באים במארז פלסטיק איכותי, לשמירה על הטריות.

צמיחה לבעלי תשובה

25 תלמידים חדשים פתחו את חודש אלול בישיבת חב"ד לחוזרים בתשובה במגדל העמק. בשבת הקודמת התקיימה 'שבת אירוח', שבה השתתפו עשרות צעירים מכל רחבי הארץ, שבאו לחוות מקרוב את האווירה החסידיית החמה של הישיבה.

ארבעת המינים מזמינים באתר:

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל << הכתובת שלך לכל עניני יהודי

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:09	18:31	18:20	18:30	18:29	18:51
19:26	19:28	19:28	19:27	19:24	19:48

פרקי אבות פרק ג'ד

שבת ישראל,
קדם והזמנים

להרשיע נעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

אז מי באמת צודק?

תחושת הצדק שממלאת אותנו, כבני-אדם פרטיים וכציבור, חוסמת אותנו מלהקשיב לביקורת, מלראות ליקויים, מלהבין שגם אצל הזולת יש נקודות אור ויופי.

רחובות שלנו מלאים בני-אדם צודקים. הם בטוחים כל-כך שהם צודקים, עד

שהם חוסמים כבישים, משחיתים כניסות בתים, מציתים מכוניות ומטפסים על גגות. גם בצד השני יש אנשים צודקים, שברור להם לגמרי שדרכם היא הנכונה, ושכל סטייה ממנה היא טעות טראגית.

אנחנו אוהבים להיות צודקים. כל הצדק, כל האמת, כל היושר – רק אצלנו. חסרונות יש אצל הזולת בלבד. הוא צריך לעשות חשבון נפש. הוא צריך לתקן את דרכיו. אנחנו?! מה פתאום! אנחנו הצודקים, היפים, המושלמים.

מעטפת הצדק מתמוססת. איננו צודקים כל-כך. 'סליחות' בציון רשב"י במירון

שריון הצדק נסדק

חז"ל אומרים שאחת הרעות הקשות של תקופת 'עקבתא דמשיחא' היא 'אין תוכחה' – אין יכולת להשמיע דברי תוכחה. מפני שכאשר האחד מעיר לחברו 'טול קיסם מבין שיניך', הלה מייד מחזיר במתקפה 'טול קורה מבין עיניך'. כך כולם נשארים צודקים, אבל מאוד לא חכמים.

פתגם חסידי אומר שהעצה למצב הזה היא "נַחֲפָשָׁה דְרַכֵּינוּ וְנַחֲקָרָה, וְנִשְׁוֶבָה עַד ה'". כל עוד האחד מטיח האשמות בזולתו, יישאר זה עם הקיסם בין השיניים וזה עם הקורה בין העיניים. אבל אם נבוא בגישה של "נַחֲפָשָׁה דְרַכֵּינוּ" – בואו נחפש יחד את הדרך, נכיר בעובדה שאיננו מושלמים ושלא כל הצדק בידנו – כי אז 'נַחֲ קוֹרָה', אותה קורה תנוח ותרד מלעמוד כטריז בינינו.

ימי הסליחות סודקים את שריון הצדק שלנו, פותחים את ליבנו להקשיב לזולת, וזה המפתח לתיקון, לחיבור ולשנה טובה ומתוקה.

לקבל תוכחה וביקורת

תחושת הצדק שממלאת אותנו, כבני-אדם פרטיים וכציבור, חוסמת אותנו מלהקשיב לביקורת, מלראות ליקויים, מלהבין שגם אצל הזולת יש נקודות אור ויופי. אנחנו כל-כך צודקים, עד שבטרם הספקנו להקשיב ולהפנים הערה כלשהי, כבר מיהרנו להשיב אש ולתקוף. נשארו צודקים, אבל לא למדנו דבר.

ואז אנחנו מתאספים באישון לילה לאמירת הסליחות, וכל מעטפת הצדק שכסינו בה את עצמנו מתמוססת בבת אחת. בראש מורכן ובליבות רוטטים אנו מצהירים: 'לָךְ ה' הַצְדָקָה וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפְּגִימִים'. מתברר שאיננו צודקים כל-כך, ואולי גם איננו יפים ומושלמים – 'לֹא בְחָסֵד וְלֹא בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לִפְנֵיךְ, כְּדָלִים וּכְרָשִׁים דְּפָקְנוּ דְלִתֵּיךְ'.

מי שרוצה באמת להתעלות ולהתקדם אינו מתעטף בגלימת הצדק, אלא שואף ללמוד

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עיבוד: לוי שייקביץ

הקב"ה מוחל על החוב

שבת זו מכונה בקהילות אשכנז 'שבת סליחות'. ונשאלת השאלה מה הקשר בין 'שבת' לבין 'סליחות'? לכאורה אלה מושגים סותרים: בשבת אין מזכירים עוונות, וכמו-כן שבת עניינה מנוחה, 'מנוחה שלמה שאתה רוצה בה', ואם יש צורך בבקשת סליחה, לא יכולה להיות מנוחה שלמה.

הדברים יובנו לאור ההלכה שבראש השנה שחל בשבת אין תוקעים בשופר. מסבירה תורת החסידות שהפעולה הרוחנית של השופר נעשית בשבת על-ידי עצם השבת, ולכן אין צורך בתקיעה בשופר. כך בסליחות – בימי החול יש לומר סליחות בפועל, ואולם בשבת הפעולה של הסליחות נעשית על-ידי הקב"ה.

מן המעיין

ביכורים

קדושה בגשמיות

"ולקחת מראשית כל פרי האדמה" (דברים כו, ג). "מראשית – ולא כל ראשית" (רש"י). הכוונה האלוקית אינה שלא יישאר אצל האדם שום דבר גשמי; להפך, יישארו אצלו פירות, וגם 'ראשית', פירות מובחרים, אלא שבהם צריכה הקדושה להיות ניכרת, שאלה פירות שהובאו מהם ביכורים.

(הרבי מליובאוויטש)

נתינה בעין יפה

"כי תכלה לעשר את מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר, ונתתה ללוי, ולגר ליתום ולאלמנה, ואכלו בשעריך ושבעו" (דברים כו, יב). התורה הוסיפה "ושבעו", ללמדנו שצריך אדם לתת בעין יפה. נתינה בצרות עין, אין הברכה שורה בה.

(תפארת שלמה)

הבערת אש הקדושה

"ביערת הקודש מן הבית" (דברים כו, ג). יש לפרש את 'ביערת' במשמעות של 'הבערת'. הדלקתי והבערתי את אש הקדושה 'מן הבית' – מהמצוות שעשיתי בביתי. להט הקודש מתלקח וגדל מכוח המצוות הנעשות בביתו של יהודי.

(עיטורי תורה)

הכי הרבה סליחות

מועד הסליחות הראשונות משתנה על-פי היום בשבוע שבו חל ראש השנה. בשנה זו, שראש השנה חל ביום שלישי, מקדימים לומר סליחות כבר במוצאי שבת זו, ומתקבל הרצף הארוך ביותר של ימי סליחות – שמונה ימים.

מהי המעלה הגדולה של ימי הסליחות? הלא כל חודש אלול, חודש הרחמים, הוא זמן מיוחד של 'עת רצון', כפי שמבאר רבנו הזקן במשלו הידוע 'המלך בשדה': "רשאים כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם!"

המלווה המתחשב

הבעש"ט אומר שבחודש תשרי הקב"ה מעניק בהקפה את כל השפע הדרוש לאדם לשנה הבאה, ובבוא חודש אלול צריך לערוך חשבון ולפרוע את החוב (על-ידי תורה ומצוות ומעשים טובים), ולשם כך נדרשת תשובה, שנעשית בימי הסליחות. כאשר פורעים את החוב, הקב"ה מוותר על שיירי החוב ומחדש את השפע לשנה החדשה.

על כך ממשיך רבנו הזקן משל. אדם היה חייב לחברו סכום גדול, וידו השיגה לשלם מחצית

החוב בלבד, וגם אותה בפריסה לתשלומים. מלווה מתחשב יסכים להסדר כזה, ואז הלווה יעשה כל מאמץ לשלם את כל החוב; ואילו מלווה קפדן ידרוש את מלוא התשלום בבת אחת, והתוצאה תהיה שהלווה לא ישלם לו כלל.

גדולים, בינונים וכל העם

רעיון דומה מרומז גם במשל המובא במדרש (נחומא אמור כב): מדינה הייתה חייבת מס למלך ולא שילמה לו. יצא המלך בראש צבא לגבות את חובו. כשהתקרב לאותה מדינה, יצאו גדוליה לקראתו ואמרו לו בבושה: "אין לנו מה לשלם לך!". ריחם עליהם המלך ומחל להם על שלישי מהחוב. התקרב עוד, יצאו הבינונים לקראתו, ועכשיו ויתר המלך על שלישי שני. לבסוף יצאו כל בני העיר לקראתו, והמלך הרחמן מחל על החוב כולו.

והנמשל: הגדולים הם המתענים בערב ראש השנה, והקב"ה מוותר להם על שלישי; בעשרת ימי התשובה – בינונים מתענים; וביום הכיפורים כולם מתענים והקב"ה מוחל להם על הכול. כך מסיימים את השנה בידעה ברורה שהקב"ה מוחל וסולח, וזוכים לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

(תורת מנחם, כרך עז, עמ' 240)

אמרת השבוע

סליחות מתוך שמחה

באחת הפגישות בין רבי יחזקאל אברמסקי ל'בית ישראל' מגור שאל הרב אברמסקי על המנהג בבית גור להרבות בניגונים של שמחה אפילו בתפילות ימי הרחמים והסליחות. "וכי לא ראוי יותר להרבות בימים אלה בבכיות ובתחנונים, שיעוררו לתשובה?", תהה.

השיב ה'בית ישראל': "מצינו ביעקב אבינו שביקש לגלות את הקץ לבניו ונסתלקה ממנו שכינה. מדוע נסתלקה ממנו השכינה? הלא אם הדבר היה כדי שלא יגלה את הקץ, יכול היה הקב"ה לצוותו שלא יגלה!"

"אלא כפי שפירש המגיד רבי צבי הירש מווידיסלאב, בחיבורו 'עשרה למאה', שכאשר יעקב אבינו ביקש לגלות את הקץ, צפה ברוח הקודש בדורות הבאים וראה את צער הגלות הנוראה, עד שנעצב אל ליבו, וממילא נסתלקה ממנו שכינה, כי אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה". וסיים ה'בית ישראל': "בלי שמחה גם בכיות וזעקות לא יועילו להשראת השכינה!"

לקיים בכוונה

"לא עברתי ממצוותיך ולא שכחתי" (דברים כו, ג). אם מקיימים את המצווה ברור שאין שוכחים אותה. אלא שאפשר לשכוח מצווה אף-על-פי שלמראית עין מקיימים אותה, וזאת אם עשייתה היא בלי כוונה, בהיסח הדעת ומחמת הרגל, כמצוות אנשים מלומדה, בעוד המוח והלב נתונים בעניינים אחרים.

(שפת אמת)

הפיכת הקללה לברכה

כמה גדול כוחם של עושי מצווה, שכל השקפה שבתורה ארוה, וזה בלשון ברכה. ולא עוד, אלא שכתוב בו 'היום הזה'.

(ירושלמי מעשר שני)

דין ממותק

כאשר הדין נמתק ונהפך לחסד, הוא גדול מחסד רגיל, שכן הוא בא ונמשך בגבורה ובחוזק. ככתוב "והנה טוב מאוד", ודרשו חז"ל "זה מלאך המוות", היינו שבשעה שמהפכים את מלאך המוות לטוב, הטוב הוא בבחינת "טוב מאוד". וכך 'השקיפה...' וברך – על-ידי הפיכת 'השקפה' זו לטוב וחסד, הברכה גדולה יותר.

(אור התורה)

ללב של חב"ד

ליוו אישי והדרכה למבקרים
באהול הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני ירוק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל
או שלחו הודעה לטל: 051-5415770

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש כ- כ"ז אלול	ש"ק ה'ל' סומאת מת פרק ט"א א' פרק ב' ב' פרק ג' ג' פרק ד' ד' פרק ה' ה' פרק ו' ו' פרק ז'	ש"ק ה'ל' סומאת מת פרק ט"א א' פרק ב' ב' פרק ג' ג' פרק ד' ד' פרק ה' ה' פרק ו' ו' פרק ז'	להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: האזינו.נט
---	---	---	---

על העליה במשכנתא אין לך שליטה

על הביטוח יש!

עוברים עכשיו לביטוח משכנתא
בגפן בסד - הזול בכ-50% מהבנק!

לבדיקה מהירה ללא עלות

077.444.7777

basad.co.il

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
בגפן בסד

בריאות | פנסיה | ביטוח חיים | ביטוח נסיעות לחו"ל | משכנתא | דירה | רכב

קבלו רשום סוס 35340

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת וישיבות
בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת
סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה
ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

איטום חדש לגג על חשבוננו - הכן את הגג לחורף!
לפרטים נוספים ובדיקת דמי השכירות:

חי פרנס

מנהל פעילות בתי כנסת וישיבות

נייד - 0537713457

www.magalim.co.il

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009,
מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

אדמו"ר הזקן את הפיט שאומרים
בסליחות "מַרְבִּים צָרָכִי עִמָּךְ וְדַעְתָּם
קְצָרָה": מדוע "מרובים צורכי עמך"? -
מפני ש"דעתם קצרה"; אילו הייתה דעתם
רחבה לא היו צורכיהם 'מרובים'.

הרבי מליובאוויטש מבאר זאת בשתי
דרכים (לקוטי שיחות כרך א, עמ' 178): א)
הרדיפה אחרי מותרות אינה מועילה
אלא מזיקה, ועלולה להביא לידי הפסד
ההשפעה הרגילה. רדיפה זו נובעת
מ'דעתם קצרה', כאשר האדם אינו
מערך כראוי את מעמדו ומצבו וסבור
שכל העולם מגיע לו. ב) בשעה ש'דעתם
קצרה' יש תפיסת מקום גדולה של

הגשמיות, והדבר גורם ל'מרובים צורכי
עמך'. אך הרבי סיים: "בקשתנו מהקב"ה,
שימלא את צורכי עמו אף-על-פי שהדבר
נובע מ'דעתם קצרה' ושלא יחסר דבר
לשום יהודי".

תפילה לגאולה בסליחות

בַּזְעָקָם בַּעֲד לֵיל. בתפילות
הסליחות שזורה בקשת הסליחה והמחילה
עם הזעקה לגאולה. בלילה הראשון
אנחנו מתחננים לפני הקב"ה שיראה
בסבל הגלות: "פָּנֵה נָא אֶל הַתְּלָאוֹת וְאֶל
לַחֲטָאוֹת". גם הפיט הידוע 'מכניסי
רחמים' מסתיים בבקשה "וְהוֹשִׁיעָה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מְשִׁיחַ צִדְקָךְ וְעַמָּךְ".

הבעש"ט מסביר (כתר שם טוב בהוספות
סי' יג) את ייחודם של ימי הסליחות:
"ההכנה דחודש אלול היא הכנה כללית,
וצריכה להיות גם הכנה פרטית, שההכנה
הפרטית לעבודה דראש השנה היא בימי
הסליחות, בבקשת רחמים ותחנונים,
עבדים המתחננים אל אדונם בבקשת
סליחה, בהבנת האמת של 'לך ה' הצדקה
ולנו בושת הפנים'.

כ"ק אדמו"ר מהר"ש פירש בשם

מפיצים באהבה

יונתן ישראלוביץ'

בן 40 | תושב פסגת זאב
עוסק בעבודות שרברבות,
וזה יותר משלושים שנה
מחלק את 'שיחת השבוע'
בבתי כנסת באזור מגוריו

מיום שאני זוכר את עצמי, אולי מגיל
שמונה, אבי היה שולח אותי להביא את
עלוני 'שיחת השבוע' בעבור בית הכנסת
שלנו. זה היה כשהתגוררנו במעלות
דפנה.

לאחר מכן, כשהתחתנתי ועברתי
להתגורר בפסגת זאב, המשכתי למלא
את התפקיד, ואני מוסיף להביא בכל
שבוע מבית חב"ד בשכונה את העלונים
בעבור בתי הכנסת באזור מגורי.

אם חס וחלילה שכחתי פעם אחת
להביא את העלון - יש 'אמבוש' עליי.
ממש כיף לראות איך אנשים משתוקקים
לעלון הזה. זה אצלם בדם. שבת זה
'שיחת השבוע'; אי-אפשר בלעדיו!

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה'.
בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד
המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים > 'עלוני שיחת השבוע להפצה'.

קונה ספרי תורה פסולים

(גם פיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushataot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף,
כתרים, ריפונים ועוד

תשלום הוגן

ב"ה

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

דין תורה השאיר את הרב בכהונתו

לא הועילו כל התחנונים של תושבי קרקוב. רב העיר, רבי נתן שפירא, הנודע בשם ספרו 'מגלה עמוקות', החליט לעזוב אותה.

הוא כבר החל לארוז את חפציו, לסדר את ענייניו, ולהכין את עצמו ומשפחתו ליציאה מהעיר. שוב ושוב ניסו תלמידיו לשכנעו שיחזור בו מהחלטתו, אך הוא עמד על דעתו.

הגיע המועד שנקבע לעזיבתו, ואולם אז, במפתיע, הודיע רבי נתן כי שינה את דעתו וכי החליט להישאר בתפקידו ברבנות העיר קרקוב. השמועה נפוצה ברחבי העיר והשמחה הייתה גדולה.

התלמידים תהו לפשר השינוי הפתאומי בתכניתו של רבם, וביקשו להסביר את פשר הדבר. סיפר להם רבי נתן מעשה שהיה.

אחד מתלמידיה החכמים בעיר, ר' פינחס שמו, היה עני מרוד. פרנסת משפחתו הייתה דחוקה מאוד, והוא התאמץ לשרוד עלידי מכירת כעכים שהיה אופה בעצמו מדי לילה בעמל וביגיעה. בבוקר היה עומד בדוכן בשוק ומוכר את הכעכים.

פעם אחת ראה אותו אחד היהודים העשירים בעיר. הוא בא עימו בדברים והבין עד כמה הוא מתקשה לפרנס את משפחתו, וכיצד הוא טורח בלילות הארוכים באפיית הכעכים. מחשבה מקורית עלתה במוחו.

הוא פנה אליו ואמר: "יש לי הצעה בעבורך. הבה נעשה בינינו הסכם של יששכר וזבולון. אמור לי, בבקשה: מה הרווח הגדול ביותר שהצלחת להרוויח בשבוע אחד ממכירת הכעכים?".

"חמישה אדומים", השיב ר' פינחס.

"אם כן", אמר לו העשיר, "אני אתן לך שישה אדומים מדי שבוע, ואתה תוכל להיות פנוי לעסוק בתורה בנחת. בתמורה תיתן לי מחצית

של ר' פינחס, ועתה הוא מפר אותו בלי לקבל את הסכמתו לכך.

רבי נתן הביט בפניו של ר' פינחס ושאל ברוך: "ומה טענתך כנגד דברי התובע?".

פתח ר' פינחס ואמר: "אכן, אמת הדבר שחתמנו על ההסכם, ואולם עתה רצוני לחזור בי".

"מדוע?", שאל הרב.

התחיל ר' פינחס להסביר: "כאשר עסקתי באפיית כעכים בלילות, חיי היו משולבים בתפילה תמידית לקב"ה. בשלב ערבוב החומרים והכנת העיסה התפללתי לקב"ה שמידת כל המרכיבים תהיה מדויקת, שהעיסה תתפח כראוי, ושגם רידוד הבצק יעלה בהצלחה.

"לאחר שהעיסה הייתה תופחת

כראוי, הייתי מבקש מהקב"ה שהאפייה תצליח, ושהכעכים ייצאו פריכים וטעימים, שלא יהיו קשים מדי, שלא יישרפו, וגם שלא ייאפו פחות מהמידה הדרושה.

"לאחר שגם האפייה הייתה מסתיימת

בהצלחה, הייתי פונה אל בורא העולם ומתפלל שיזמן לי קונים לכעכים שאפיתי ושפרנסתי לא תקופה. בכל פרט ופרט הרגשתי את יד ה', הנענית לתפילותיי ומכוונת אותי. הרגשתי את תלותי הגמורה בקב"ה בכל יום ובכל פעולה ופעולה.

"אבל מיום שאני מקבל מדי שבוע שכר קבוע, נחלשה בי אותה תחושת קרבה לקב"ה. חסרה לי ההרגשה שאני נתון לחסדי שמיים בכל יום מחדש.

"משום כך אני מבקש לחזור בי מן ההסכם", סיים ר' פינחס את דבריו.

פנה ה'מגלה עמוקות' אל תלמידיו ואמר להם בהתרגשות: "בעיר שבה מתקיים דין תורה שכזה, חפץ אני להישאר. ראו על מה באים לדון אצל הרב: מצד אחד יהודי הנכסף לזכות בשכרו של לימוד התורה ומוכן להוציא ממון רב, לפרנס תלמידיהם ולחלצו ממצבו הדחוק, כדי להיות שותף בתורתו; ומן הצד השני תלמידיהם שמוכן לוותר על יציבות כלכלית ועל משכורת בטוחה לכל החיים, ובלבד לחזור ולחוש את התלות היומיומית בהשגחת הבורא ולהרגיש את חסדי ה' בכל פרט קטן של חייו. במקום כזה אני רוצה להישאר".

(על פי 'חשוקי חמד')

מזכויות הלימוד שלך".

ר' פינחס שמח מאוד על ההצעה. ההסכם נחתם והשניים לחצו ידיים בסיפוק.

חלפו שלושה חודשים. יום אחד הלך העשיר בשוק ונדהם למראה עיניו: ר' פינחס, שאיתו חתם על הסכם יששכר וזבולון, עומד מאחורי דוכן כעכים ומציע את מרכולתו לעוברים ושבים, כאילו לא נחתם ביניהם ההסכם.

ניגש אליו העשיר ותהה: "כיצד ייתכן שאתה מוכר כעכים בשוק, בשעה שחתמנו על חוזה מפורש שאתה יושב ולומד תורה בלבד, ואני משלם לך מדי שבוע בשבוע יותר ממה שהיית מרוויח ממכירת הכעכים?".

ר' פינחס השפיל את עיניו. "אני חוזר בי

"בעיר שבה מתקיים דין תורה שכזה, חפץ אני להישאר." ציון ה'מגלה עמוקות'

"כיצד ייתכן שאתה מוכר כעכים בשוק, בשעה שחתמנו על חוזה מפורש שאתה יושב ולומד תורה בלבד, ואני משלם לך מדי שבוע בשבוע?"

מההסכם", אמר בקול שקט, "אינני יכול להוסיף לקיימו".

תשובתו קוממה את העשיר. "אינך יכול לחזור בך מהסכם חתום ומחייב", אמר בתקיפות. "אינך יכול פתאום להפר הסכם על דעת עצמך. אני דורש ממך לבוא עימי לדין תורה אצל רב העיר." כשנכנסו השניים לביתו של הרב פתח העשיר וטען בלהט כי החוזה ביניהם נחתם לכל ימי חייו

הכי טעים, הכי אותנטי

'שאבעס שוק' במסעדה היהודית

מגוון ענק של מאכלי שבת מכל הסוגים | פתוח בימי חמישי ושישי

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999 (שלוחה 5)

שותים יותר
אנרגטיים יותר!

כולם שואלים אתכם
מאיפה האנרגיות שלכם,
חושבים שזה חטיף-על או סוד כמוס,
ואתם? רק מחייכים, כי אתם יודעים,
הכול טמון במים הצלולים של נועם.
**כל לגימה - בוסט של אנרגיה
לאורך כל היום!**

מוקד הזמנות:
077-2304757

עם הרב אשר גליס
מנהל בית חב"ד בנחלת יצחק, תל-אביב

רציתי לשאול

החסידות מפרשת את קללות התוכחה במשמעות של ברכות גדולות. האין זה הפך פשט הכתובים?

כידוע, בתורה יש
כמה וכמה רבדים:
פשט, רמז, דרש סוד.

ברובד הפשוט, אכן
פסוקי התוכחה מדברים
על עונשים ועל צרות
שעלולים לבוא בעקבות
חטאי ישראל; ואולם ברובד עליון יותר,
ב'קללות' האלה טמונות ברכות נעלות
ביותר.

דוגמה ל'קללות' שאינן אלא ברכות
מצינו בסיפור הגמרא (מועד קטן טא).
רבי שמעון ברי-יוחאי שלח את בנו, רבי
אלעזר, אל רבי יונתן בן-עמסי ורבי
יהודה בן-גרס, כדי שיברכוהו. כשחזר
הבן אל אביו, התלונן שהחכמים קיללוהו
במקום לברכו. הם אמרו לו: "תזרע ולא
תקצור, תכניס ולא תוציא, תוציא ולא

סליחות ביחיד

אם באמירת סליחות אין מניין והגיעו
לי"ג מידות, יאמרו זאת בניגון של טעמי
המקרא. יש פוסקים הדורשים גם לסיים
את כל הפסוק (עד 'ועל ריבועים', כדי
שלא להפסיק באמצע פסוק). ואחרים
פסקו שדי לומר כרגיל עד 'ונקה', מכיוון
שאין הכוונה לקריאה ממש.

ואולם יש מן המקובלים שכתבו על-
פי האר"י, שיש להימנע מלקרוא את י"ג
מידות ביחיד, אפילו עם טעמי המקרא,
אלא לדלג על י"ג המידות לגמרי. וכן
מנהג חב"ד.

נהוג שגם מי שאינו מתפלל באותו
מניין ושומע את הציבור אומר י"ג
מידות - עונה עימהם. אך אם הוא עומד
בתפילתו במקום שאסור להפסיק, כמו
פסוקי דזמרה (וכל שכן קריאת שמע
וברכותיה), לא יפסיק לענות, מכיוון
שאין חובה לעשות זאת.

מקורות: ר"ה יזב. טור ושו"ע או"ח סי' תקסה ס"ה
ונו"כ, ופסקי תשובות שם ובסי' קלא ס"ק ט. היכל
מנחם ח"ג עמ' רסה. וראה דרכי חיים ושלום סי' קצ.
לקט הקמח החדש קלא, ז.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

שאלה: מי שאומר סליחות ביחיד, האם עליו לומר את י"ג מידות הרחמים?

תשובה: על הפסוק (שמות לד, ו): "ויעבור
ה' על פניו, ויקרא..." אמרו חז"ל: "מלמד
שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור, והראה
לו למשה סדר תפילה. אמר לו: כל זמן
שישראל חוטאים, יעשו לפניי כסדר הזה
[הזכרת י"ג מידות], ואני מוחל להם..."

מכאן למדו הפוסקים שהמידות האלה
נחשבות כ'דבר שבקדושה', שאינו נאמר
אלא בעשרה, ויחיד לא יאמר אותן בדרך
תפילה ובקשת רחמים, אלא כקורא
בתורה בלבד.

כל עוד רוב הציבור לא סיים לאומרן,
נחשב מי שמתחיל עכשיו לומר את י"ג
המידות כאומר עם הציבור. ויש מקילים
כל עוד עוסקים באמירת הסליחות.

תקציר: ובכן, לאן נעלמה תעודת השוטר של צ'יקו? היא היתה בכיסו של אביו, מר ג'קי! והוא אף הצליח להחליץ בעזרתה מן הכלא...

”בשם החק, אבא...”

”אבא!”, אמר פתאום צ'יקו, בקול משונה, צרוד כזה. ”סליחה, אבא!”, ומר ג'קי הסתובב לאחוריו בפליאה. ”כן, צ'יקו! מה העניין?”

במקום לענות, הושיט צ'יקו את ידו לכיס חלצתו ושלף משם אט-אט את תעודת השוטר. ”אני מצטער, אבא! אבל, לפי החק, אתה, אה... אתה צריך להשאר... זאת אומרת...”, וצ'יקו החזיר לא מצא עוד מלים בפיו. הוא הביט באבא שלו במבט עצוב ומתחנן כזה, שממש לא ידעתי את נפשי.

”דבר ברור, בן!”, הגיב האב בקול צונן. ”מה אתה רוצה?”

צ'יקו נשם עמק והזדקף: ”בשם החק, אבא, אתה עצור!”

עכשו רעדתי אני. מפחד. הן איש לא היה באותה שעת לילה בבית הכנסת מלבדנו. ואם הוא יתפרץ עכשו מרב כעס? ואולי הוא גם יכה? חלפה חלחלה בגוי.

אבל מר ג'קי לא התפרץ. הוא תקע מבט ארוך בעיני בןו, שהתגבר והחזיר לו אף הוא מבט. ללא מורא. עין בעין. זה היה מחזה מיוחד במינו. ואז הסתמן על שפתיו של מר ג'קי חיוך. חיוך דק, שהתרחב והלך. הוא פסע בחזרה לעבר בןו, נגש אליו... והעניק לו חבוק עז!

”כל הכבוד, שוטר שלי!”

אמר. ”בדיוק לזה צפיתי. אתה רואה? אמרתי לך: אני יש לי שיטות משלי לעקב אם אתה מתנהג כשוטר אמתי. לפי! עמדת יפה בנסיון!”

איזו הקלה! נשמתי לרוחה. צ'יקו היה מאשר. ואל תחשב לרגע, צ'יקו, הוסיף האב, ”שנסייתי להמלט מן הכלא באמת. רק רציתי לבדק את התעודה ו... פן, יש סבה נוספת. הייתי חייב לשם קץ להתנהגות המחפירה של מפקד הכלא כלפי האסירים והסוהרים... אז זהו, אני חוזר עכשו לכלא, ואני מבטיח לכם שיוסר ישנה את התנהגותו מן הקצה אל הקצה!”

לא הבנתי כלום. גם צ'יקו. אבל אבא של צ'יקו מלא פיו מים. ”יש דברים, צ'יקו, שעדיף לך, כשוטר, שתשמע אותם ממני לאחר מעשה...”

אבא של צ'יקו כחכח בגרונו וחזר להיות ג'קי הקשוח. ”ותשמע, צ'יקו! אם כבר אנחנו מדברים גלויות, אני יכול לומר לך מנסיון, שלא כדאי להסתבך עם החק. במיוחד עכשו, אחרי שנעשית שוטר, בנדאי ובנדאי שאתה עושה בדיוק מה שהחק מצפה ממך, ברור? זה מה שאני דורש ממך. זה גם כתוב בתורה – הצביע על הספר הפתוח שבו למדנו – ”כבד את אביך ואם אמה! ואני יש לי השיטות שלי לעקב ולדעת אם אתה בסדר או שאתה מפספס פה ושם. לא רוצה טעויות. בסדר?”, וצ'יקו הנהן בראשו במהירות.

”לפני שאני הולך, זאת התעודה שלך”, וג'קי

הוציא את תעודת השוטר מכיסו. ”שמור עליה, היא מציינת!”, וג'קי הטיל את התעודה על השלחן. צ'יקו הביט בה ו... החל לרעד...

”הי! צ'יקו! התעודה שלך! למה אינך לוקח אותה?”, תמה מר ג'קי.

אבל צ'יקו רק הביט בתעודה ולא זו. לא הבנתי מה עובר עליו. ”אתה מוכן לקחת את התעודה במקומי?”, פנה אלי פתאום כשפניו מאדימות. לפני שהחלטתי מה לומר התפרץ מר ג'קי: ”צ'יקו! מה קורה לך? זו תעודה אישית ועליך לשמור אותה בכיסך; לא אצל חברים”, ומר ג'קי נטל את התעודה מן השלחן והניח אותה בעצמו בכיס החלצה של צ'יקו. ”להתראות, צ'יקו!”, טפח בעז על שכם בןו. ”אני חייב להסתלק. שלום!”, והאסיר הנמלט פנה לעבר הדלת.

פְּרָשָׁה מִי יוֹדֵעַ

סֵלִים שֶׁל בָּרָכָה

שאלה: כיצד הביא בכורים מי שגר רחוק מירושלים, והלא הפרות היו מתקלקלים בדרך?

תשובה: אכן, המשנה במסכת בכורים מספרת ש”הקורבים מביאים התאנים והענבים, והרחוקים מביאים גרוגרות וצמוקים”. מי שגרו קרוב לירושלים הביאו פרות טריים, ואלו הגרים רחוק הביאו גרוגרות – תאנים יבשות, וצמוקים – ענבים יבשים.

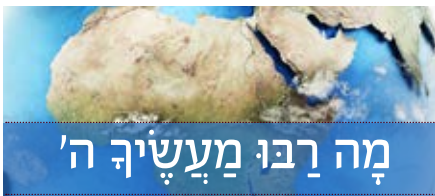
עוד אפשרות היא להביא זון ושמן, כפי שכותב הרמב”ם. ואולם ה’כסף משנה’ מציין שאפשרות זו קצת רק אם הענבים והזיתים נקטפו לשם הפקת זון ושמן.

שאלה: המשנה (ביכורים ג,ח) אומרת שהעשירים היו מביאים את הבכורים בסלים של כסף וזהב, והסלים היו מחזירים להם; ואלו העניים היו מביאים בכורים בסלים קלועים מענפי ערבה, והסלים נתנו לפוהלים. מדוע לא החזירו הסלים לעניים?

תשובה: יש מחכמי ישראל שראו בזה סימן ברכה: לעשירים מחזירים את הסלים, ובזה רומזים להם שישארו עשירים גם בשנה הבאה ויוכלו להביא בכורים בסלי כסף וזהב; ואלו מהעניים לוקחים את סלי הקש, רמז שיפטרם מהעניות ויוכלו בשנה הבאה להביא בכורים בסלי כסף וזהב.

שאלה: מצות הבכורים חלה רק לאחר כבוש ארץ ישראל וחלקתה לשבטים. הכבוש והחלקה נמשכו ארבע-עשרה שנים, ובינתיים היו יהודים שכבר קבלו את נחלתם וגדלו פרות. מדוע שלא יביאו בכורים?

תשובה: מסביר הרבי מליובאוויטש (לקוטי שיחות, כרך ט, עמ' 152) שקל עוד יש יהודים שלא קבלו את נחלתם, גם שמחתם של אלה שכן קבלו נחלה – אינה שלמה, ולכן הם מחכים עד שקל ישראל יקבלו את נחלתם.

מה רבו מעשיה

בין גמל לכבשה

הראש והצנאר שלה דומים לאלה של גמל, אבל פרות הצמר העבה שלה מזכירה כבש. כדי לפגוש אותה צריך לטפס לגבה של כשלושת אלפים מטרים, במדומי הרי האנדים, בבישת דרום אמריקה.

זו האלפקה, שחיה בהרים הגבוהים. בעבור בני האדם המתגוררים בפסגות המשלגות, הפרוה העבה של האלפקה היתה פתרון משלם לקר העז ולרוח שמצליפה בהם. הם החלו לגדל אלפקות ולטפל בהן, וגלו כי הן בעלי חיים ידידותיים וחברותיים.

ארכה של האלפקה כמטר אחד, גבה כתפיה כמטר ועשרים סנטימטרים, ומשקלה הממוצע כששים קילוגרמים.

האלפקות חיות בקבוצות ובשלוש. הן 'משותחות' זו עם זו בקולות רכים, שגשגעים כמו זמזומים. אבל כשהן מתקבצות אחת עם השניה – קורה דבר מוזר: הן יורקות זו על זו. ואנא, אל תלמדו התנהגות זו מהן!

האלפקות אוכלות צמחים בלבד. יש להן מערכת עפול בת שלוש קבות, המאפשרת להן לעכל גם צמחים באיכות נמוכה.

כאשר נולדת אלפקה קטנה, בתוך כמה שעות היא כבר עומדת על רגליה ומתחילה ללכת. האלפקות אינן מפנקות. הן מסגלות לשאת משקל כבד על גבן ולהובילו במשעולים התלולים של ההרים.

הצמר של האלפקות נחשב איכותי מאוד. אין הוא סופג מים. אם אלפקה נכנסת לתוך נהר ולרגע נראה שהיא ספוגת מים, היא מתנערת מהמים והופ! הפרוה שלה נשארה יבשה לגמרי!

פעם בשנה גוזזים את הצמר של האלפקות, ומשתמשים בו ליצור סוודרים, כובעים, גרבים ושמיכות. רבים מתושבי הרי האנדים עוסקים בגדיל אלפקות למען הצמר היקר שלהן.

מאת: דניאל גורדון

לב מלכים
ויעזריהם

4

איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: כדי להבין את הלך הרוחות בקהלה היהודית, יועצו הערמומי של הגי התנאי מתחפש ליהודי וחוזר לבית הכנסת, בשעה שהקהל מתפלל לרפואתו של הרב הראשי

הפסוק: בוא

הלכה בשבוע

אסור לקלל שום יהודי, שלא בפניו וקל וחמר בפניו. ואם מישוהו מקלל אדם בשם השם, אפילו בכנוי שמשמשים בו כלפי הבורא – הרי זה אסור תורה ממש. צריך לברך יהודים ולא לקלל!

חיים יהודיים

מנחם כהן

אתגרי התשובה: שילוב, זהות, כאב

תעודת זהות: הרב יהודה גרינוולד, בן 73, עורך דין ונוטריון. חזר בתשובה בצעירותו. מתגורר בחיפה, הקים את קהילת 'נווה שלמה' לבעלי תשובה. למד בישיבות 'תורה ואמונה' ו'מיר'. תלמיד קרוב של המשגיח הנודע הרב שלמה וולבה במשך כעשרים שנה. כתב את הספר 'לדעת בארץ דרכיך' והקים כולל בירושלים לבעלי תשובה.

ניצוץ: גדלתי בבית דתי-לאומי, לחמתי בנח"ל, אבל אחרי הצבא עזבתי הכול. עדיין חיפשתי מה התכלית. עשור של חיפושים הסתיים בסמינר של 'ערכים', ושם משהו נדלק בי. לאורך כל התקופה הזאת הנשמה שלי זעקה למשהו עמוק יותר. אחרי כשנה וחצי עזבתי קריירה של עורך דין פלילי, והלכתי לישיבת 'תורה ואמונה' של חסידות בעלז. שם, ברגע שלא אשכח לעולם, פגשתי את הרב וולבה.

רב: הרב וולבה היה בעבורי הרבה מעבר לרב. הוא היה אש חיה, נשמה שראתה את האור שבבעלי התשובה. ישבתי מולו בחברותא שנתיים, שותה בצמא את תורתו. נשארתי תלמידו הנאמן. קיבלתי ממנו הדרכות מפורטות לשאלות של בעלי תשובה: שילוב, זהות, כאב. בהדרכתו ובהשפעתו כתבתי את הספר 'לדעת בארץ דרכיך'. הספר, שנכתב על פי ניסיון עמוק שלי עם עולם התשובה, נהפך למפת דרכים לבעלי תשובה רבים. הוא נגע בליבם מפני שנולד מתוך כאבם האמיתי.

קהילה: רציתי לבנות מסגרת שבה בעלי תשובה לא רק ישרדו, אלא יוכלו לחיות ולפרוח, תוך ניצול כישורונותיהם. הקמתי כולל בירושלים שפעל 13 שנה, ואת קהילת 'נווה שלמה' בחיפה. משפחות של בעלי תשובה מכל הגוונים מצאו כאן בית. רציתי לפתור לא רק בעיות כמו איקבלה למוסדות או אתגרי

הרב גרינוולד מתמודד עם כאבם של בעלי תשובה, שנאלצו להתמודד עם אתגרים לא פשוטים, אחרי המסע הגדול שעברו

"רציתי לבנות מסגרת שבה בעלי תשובה יפרחו". הרב גרינוולד (למעלה) למטה: עם הרב וולבה. "ישבתי מולו בחברותא שנתיים"

בקהילה משלהם. המסע שלי שילב למעשה את סיפורי האישי ואת עולם התשובה בכלל.

זעקה לשבים: לא אשכח את זעקתו הבוערת של הרב וולבה: "בעלי תשובה מלמדים אותנו שאפשר להשתנות!". ומכאן אני קורא לבעלי תשובה: הקב"ה הוביל אתכם בדרך של אמת וטוהר. שמרו על האמת הפנימית שלכם, אהבו את התורה, אהבו את עם ישראל; אל תפתו לפלגנות. בכל פעם שיש לכם פיתוי להיגרר למאבק כלשהו - זכרו את רוח האמת והקדושה שהובילה אתכם אל התורה.

זעקה לקולטים: לציבור החרדי אני זועק: הכילו את השוני. בעלי תשובה אינם בעיה, אלא הרוח החדשה שמביאה חיים לעם ישראל. במקום שבו הם עומדים, גם צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד. הרב וולבה לימד אותי שהם לא רק תלמידים, אלא מורים לכולנו את כוחה של התשובה.

שידוכים. רציתי מגרש שבו בעלי תשובה יוכלו להביא את עצמם, את הכוחות שלהם.

כאב: ככל שהתרבו בעלי התשובה, החלה החברה החרדית לחוש את האתגרים. ילד שדיבר על ספורט יצר בעיה בכיתה. אימא שעשתה צעדים איטיים יותר מבעלה בעולם התשובה, גרמה מבוכה וביקורת. הרב וולבה זעק יום אחד בכאב: "הם ייתנו את הדין!". זה היה אחרי שמנהל תלמוד תורה דרש להוציא ילד של בעל תשובה, כי התברר לו שאם הילד טרם השלימה את כל צעדי התשובה. "הוא לא נולד במאה שערים!", זעק הרב. הכאב הזה דרבן אותי להילחם על מקומם של בעלי התשובה.

גשר: הצטרפתי לרשת שחיברה קהילות בעלי תשובה. שם נוצר קשר עם כלל הגוונים בעם, מתוך שיח והידברות אמיתית. לא רציתי הכרה בלבד; רציתי שבעלי תשובה באמת יתפתחו

ערב
לקראת ראש השנה בת"א

בהשתתפות

הרב מנחם ברוד
עורך "שיחת השבוע"

הרב איציק פנירי
ראש ישיבת "עוז ואמונה",
נווה שאנן ת"א

א"ה ביום רביעי כ"ד באלול (17 בספט')
בבית הכנסת "היכל יהודה", רח' בן-סורק 13 ת"א

19:30 הרצאות
19:15 כיבוד קל
19:00 ערבית

כניסה חופשית

חניון סמוך: "מגדל המאה"
טלפון: 052-8908518

השנה יותר מתמיד

ממשיכים בדרכן של המיילדות
מצילים תינוקות ומביאים חיים לעולם.

אפרת

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

| 3042 * |

